

Sammanfattning

Direktiven

Enligt direktiven ska utredningen lämna förslag till utformning av den framtida nationella antidopningsverksamheten och undersöka möjligheterna att bilda en fristående nationell antidopningsorganisation, som staten och idrottens centrala organisation ska ha ett delat ansvar för. Utredningen ska vidare bedöma i vilken mån en ny nationell antidopningsorganisation kan bidra till samhällets insatser mot dopning utanför idrotten.

Utredningen ska också lämna förslag till lagstiftning för att idrottens och samhällets antidopningsverksamhet ska kunna bedrivas effektivt med beaktande av integritetsaspekter och internationella åtaganden.

Disposition

Betänkandet är disponerat så att kapitlen 1–6 innehåller en beskrivning över de bakgrundsfakta, som utredningen funnit intressanta för att lämna de förslag som förväntas i regeringens direktiv till utredningen. I kapitel 1 finns en mer allmän bakgrundsbeskrivning av det nationella antidopningsarbetet och i kapitel 2 beskrivs antidopningsverksamheten inom idrotten närmare. Kapitel 3 innehåller en beskrivning av det internationella arbetet mot dopning inom idrotten och i kapitel 4 redogör utredningen för åtaganden enligt vissa internationella konventioner som Sverige anslutit sig till. I kapitel 5 finns en beskrivning av antidopningsverksamheten inom idrotten och samhället i övrigt. Kapitel 6 innehåller en beskrivning av andra länders antidopningsverksamhet och struktur, där Danmark och Norge beskrivs mer utförligt.

Kapitel 7–8 behandlar utformningen av den framtida antidopningsverksamheten. I kapitel 9 görs en analys av om lagstiftning behövs eller inte för att genomföra dopningskontroller och sanktionsförfaranden inom idrotten och vid gym- och träningsanläggningar. I kapitel 10 lämnas förslag i frågan om personuppgiftsbehandling inom antidopningsverksamheten.

I kapitlen 11 analyseras förutsättningarna för samverkan och informationsutbyte med polis och tull och i kapitel 12 granskas och analyseras förutsättningarna för och behoven av ett av Världsantidopningsbyrån (World Anti-Doping Agency, WADA) ackrediterat dopningslaboratorium i Sverige.

I kapitel 13 slutligen redogörs för förslagets konsekvenser.

En fristående nationell antidopningsorganisation

Utredningen har analyserat förhållandena beträffande antidopningsverksamheten, som den bedrivs i dagsläget inom Sveriges Riksidrottsförbund (Riksidrottsförbundet, RF) och i andra länder. Utredningen konstaterar att det inte finns något krav i Världsantidopningskoden att idrottens antidopningsverksamhet ska ligga utanför själva idrottsrörelsen. Det skulle dock kunna uppstå situationer där den svenska modellens trovärdighet skulle kunna ifrågasättas, exempelvis att en elitidrottsutövares misstänkta bruk av förbjudna dopningssubstanser eller metoder inte utreds eller bestraffas. Det har varit den typen av resonemang som föranlett Danmark, Norge och andra länder i Europa att bilda en från idrotten fristående nationell antidopningsorganisation.

Ytterligare en anledning att skilja antidopningsverksamheten från RF är Europarådskonventionen mot dopning inom idrott som pekar på att alla organiserad idrott omfattas av konventionen. Detta sker i dag inte i Sverige. En idrott som inte är ansluten till RF omfattas nämligen inte av någon statligt understödd antidopningsverksamhet även om idrotten verkar under ett internationellt förbund som undertecknat Världsantidopningskoden och alltså borde ha en nationell antidopningsverksamhet med kontroller och annan verksamhet.

Utredningens slutsatser blir att delar av antidopningsverksamheten inom RF bör flyttas utanför idrotten och det föreslås att en fristående nationell antidopningsorganisation (NADO) ska bildas. Argument för att staten bör delta i bildandet av en sådan NADO är

dels att Sverige omfattas av två internationella konventioner mot dopning inom idrott, dels att staten årligen anslår betydande bidrag till idrottens antidopningsverksamhet och att idrottens trovärdighet är viktig även för staten eftersom den är en förutsättning för statens tilltro till den fria och självständiga idrottsrörelsen. Ett strakt argument är också idrottsrörelsens egen önskan att en fri och självständig NADO bildas med ett gemensamt ansvarstagande mellan idrottsrörelsen och staten.

Den nationella antidopningsorganisationens arbetsuppgifter inom idrotten

Utifrån den information utredningen samlat in om antidopningsverksamheten i Sverige och i andra länder, föreslår utredningen att NADO:n ska få följande uppgifter inom idrotten:

- Upprätta plan för antidopningsarbetet inom idrotten,
- i samråd med RF utarbeta regelverk för antidopningsarbetet inom idrotten,
- utarbeta och anta föreskrifter för verksamheten,
- bedriva dopningskontrollverksamhet, inklusive utredning av förseelser mot dopningsreglerna,
- publicera den av WADA beslutade listan över förbjudna substanser och metoder,
- handlägga ansökningar om dispenser och bevilja dispenser för idrottsutövare som av medicinska skäl behöver använda preparat som innehåller dopningsklassad substans,
- anmäla misstänkta förseelser mot dopningsreglerna för bestraffning till RF och fatta beslut om avstängning under utredningen där så föreskrivs i regelverket,
- bedriva informations- och utbildningsverksamhet och annan förebyggande verksamhet mot dopning,
- delta i internationellt samarbete inom antidopningsområdet inom idrotten,
- initiera forskning inom antidopningsområdet inom idrotten, och

- lämna förslag och synpunkter till RF beträffande RF:s värdegrundande verksamhet inom antidopningsområdet.

Den nationella antidopningsorganisationens arbetsuppgifter utanför idrotten

Utredningen har vid sin genomgång av olika grupper som arbetar mot dopning i samhället konstaterat att det finns ett behov av samordning och samarbete. Statens folkhälsoinstitut har ett betydande ansvar i detta arbete men det finns behov av en samarbetspartner med ett mer operativt ansvar. Sådana områden kan bl.a. vara upprättande av en kunskapsbank omfattande antidopningsverksamhet och erfarenheter från olika projekt mot dopning som bedrivs i samhället för att möjliggöra spridning av goda exempel och utveckling i sådan projektverksamhet.

De företrädare för gym- och träningsanläggningar som utredningen träffat har haft ett starkt önskemål om att NADO:n på gym- och träningsanläggningar ska kunna arbeta förebyggande mot dopning, däri inkluderat genomförande av dopningskontroller.

Utredningen föreslår att NADO:n ska få följande arbetsuppgifter utanför idrotten:

- Initiera forskning om antidopningsfrågor i samhället och ge råd inför sådan forskning,
- bygga upp och fortlöpande uppdatera en nationell kunskapsbank inom antidopningsområdet,
- bedriva förebyggande antidopningsåtgärder riktade till gym- och träningsanläggningar,
- riktad utbildnings- och informationsverksamhet inom antidopningsområdet,
- övrig informations- och opinionsbildande verksamhet inom antidopningsområdet, och
- upprätta ett samarbete med Statens folkhälsoinstitut i frågor av betydelse i det förebyggande arbetet mot dopning.

Val av organisationsform

Enligt utredningen finns det inte någon myndighetsform som passar för NADO:ns verksamhet med det förutsatta delade ansvaret mellan idrottens centrala organisation och staten. Av de privaträttsliga organisationsformerna anser utredningen att aktiebolagsformen, med ett tydligt regelverk och bl.a. flexibiliteten i att utveckla verksamheten, är att föredra framför ideell förening eller stiftelse.

Utredningen föreslår alltså att NADO:n ska vara ett privat aktiebolag med staten och RF som ägare till NADO:n vid bildandet. Namnet på NADO:n föreslås bli Antidopning Sverige AB och på engelska Anti-Doping Sweden.

Aktiekapitalet föreslås vid bildandet uppgå till en miljon kronor med fördelningen 50 procent av kapitalet till staten och 50 procent till RF.

Säte för styrelsen ska vara Stockholm.

Aktieägaravtal och bolagsordning

Utredningen föreslår inför bildandet av NADO:n att ett aktieägaravtal ska träffas mellan RF och staten som reglerar aktiekapital, ägarandelar, antalet styrelseledamöter och suppleanter och annat som normalt ingår i en bolagsordning.

Av avtalet ska framgå vilken verksamhet som ska bedrivas av den nya NADO:n, såväl inom idrotten som i samhället i övrigt.

Avtalet föreslås dessutom innehålla en klausul att RF och staten ska vara överens om vilka ytterligare intressenter, som kan förvärva aktier i NADO:n. Med hänsyn till att den huvudsakliga delen av NADO:ns verksamhet avses finansieras med statliga medel anser utredningen att bolagets syfte ska vara icke vinstgivande, varför utdelning inte ska ske till aktieägarna. De inkomster som alstras av självfinansierad verksamhet ska i sin helhet användas i bolagets verksamhet.

Styrelsen för bolaget ska bestå av en ordförande och fyra till sex övriga ledamöter. Av dessa ska staten utse ordföranden. Därutöver ska staten och RF utse lika många övriga ledamöter. Staten och RF ska dessutom utse vardera en suppleant.

På sätt som det är organiserat i Norge anser utredningen att det ska utses en nämnd inom bolaget med uppgift att avgöra om anmälan ska göras till Dopingnämnden i RF, som bestraffnings-

organ. Nämnden ska också besluta om avstängning av idrottare under utredningen, där så framgår av regelverket.

Både i styrelsen och anmälningsnämnden ska juridisk och medicinsk kompetens finnas representerad. Organiserandet av arbetet i övrigt blir en fråga för styrelsen i bolaget att besluta om. Vid överförandet av verksamheten ska RF utan ersättning överlåta inventarier m.m. som disponerats av Antidopinggruppen vid RF-kansliet. Staten ska i avtalet förbinda sig att tillföra NADO:n medel för finansiering av verksamheten inom idrotten. Om staten inte bidrar till finansieringen ska avtalet efter uppsägning av RF upphöra att gälla den 31 december året före bidragsgivningen uteblir. I övrigt föreslås att avtalet gäller tills vidare med sex månaders ömsesidig uppsägningstid.

Verksamhetsstarten för bolaget föreslås vara den 1 juli 2012. Ett förslag till avtal biläggs betänkandet.

Avtal mellan RF och NADO:n

Utredningen föreslår också att ett avtal ska tecknas mellan RF och NADO som reglerar inbördes ansvarsfördelning och samarbetsformer.

För att möjliggöra för NADO att genomföra dopningskontroller inom idrotten på ett effektivt sätt behövs riktiga uppgifter om en idrottsutövares medlemskap, personnummer och hemadress. RF ska därför vid behov ge NADO:n tillgång till den information RF har om medlemmar inom de olika specialidrottsförbunden och dess föreningar. Med iakttagande av den personliga integriteten ska samtliga register och handlingar, som hanterats av Antidopinggruppen vid RF-kansliet, göras tillgängliga för NADO:n den nya verksamheten.

RF ska som villkor för att få del av statens bidrag till idrotten förplikta sina medlemsorganisationer och dess föreningar att de ska samarbeta med NADO:n.

RF ska också ansvara för att det i distriktsidrottsförbundens basverksamhet ligger att tillsammans med NADO:n aktivt arbeta mot bruk av dopningsmedel inom sina distrikt.

I ett avtal kan också, om så anses lämpligt och möjligt, regleras samnyttjande av lokaler, tjänster och dylikt.

Något förslag till avtal har inte upprättats. Det bör bli en fråga för RF att i samråd med staten närmare utarbeta ett avtal som kan

presenteras som förslag till styrelsen för bolaget. Utredningen gör i kapitel 13 en bedömning att en organisationskommitté bör tillsättas. Den kan ha en viktig roll i upprättandet av ett sådant avtal.

Kontroll av idrottens antidopningsverksamhet

Utredningen har gjort den bedömningen att – utöver de kontrollfunktioner som finns i ett bolags verksamhet, RF:s bundenhet att följa Världsantidopningsprogrammet och den redovisning över hur anslagna medel använts – finns tillräckliga möjligheter att kontrollera antidopningsarbetet inom idrotten. Riksrevisionen har dessutom möjlighet att med stöd av lag granska den verksamhet som ska bedrivas i NADO. Någon särskild kontroll utöver statlig budgetkontroll, ägarinflytande, revision och aktiebolagslagens övriga kontrollfunktioner behövs därför inte.

Ansvarsfördelning beträffande internationellt arbete

Enligt utredningen är det naturligt att regering och Regeringskansliet ansvarar för det idrottspolitiska arbete som följer av statliga åtaganden enligt konventioner och annat internationellt mellanstatligt arbete. Utredningen föreslår att staten ska bibehålla sitt ansvar i frågor som berör konventioner och mellanstatliga avtal. Utredningen anser att en fristående NADO i Sverige bör ges ett fokuserat uppdrag i antidopningsfrågor. En fristående NADO bör upparbeta regelbundna kontakter och samarbeta med företrädare för svensk idrott i det internationella antidopningsarbetet. Utredningen understryker vikten av att NADO:n ges möjlighet till inflytande i WADA:s arbete och att den ges möjlighet att delta i arbetet inför och vid kommande Världsantidopningskonferenser.

Krävs lagstiftning för dopningskontrollerna och sanktionsförfarandena?

Dopningskontrollerandet inom idrotten innefattar själva genomförandet av kontrollen och vistelserapportering för vissa kategorier av idrottsutövare samt registrering av rapporterna. Dessutom handläggs inom idrotten bestraffningsärenden och utdöms påföljder enligt idrottens regelverk.

För besökare i gym- och träningsanläggningar är det endast dopningskontroller, som oftast kommer att ske genom att urinprov samlas in, som kommer i fråga samt den efterföljande hanteringen av analysresultat. Utredningen anser att de dopningssubstanser som bör kontrolleras avseende besökare vid gym- och träningsanläggningar bör sammanfalla med de genom lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel förbjudna dopningssubstanserna. Provtagningen och analyserandet bör ordnas på motsvarande sätt som gäller inom idrotten.

Dopningskontrollerna och utdömandet av sanktioner inom idrotten kommer bara att ske i enlighet med Idrottens antidopingreglemente med tillhörande föreskrifter avseende personer som genom medlemskap i idrottsföreningen eller avtal är bundna av det regelverket. Kontrollerna på gym- och träningsanläggningar kommer bara att ske avseende besökare som genom avtal med gymägaren har underkastat sig kontrollerna och den avstängning som kan bli följden av att besökaren inte på begäran styrkt frihet från olagligt bruk av dopningsmedel. Kontrollerna och sanktionsförfarandena kommer således att ske bara avseende sådana personer som frivilligt underkastat sig det.

Enligt utredningen strider den dopningskontroll som förekommer enligt idrottsrörelsens regelverk inte mot svensk lagstiftning och kontrollen är förenlig med Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen). Det gäller även om kontrollerandet skulle enligt regelverket självständigt utföras av en NADO.

Utredningen anser vidare att det förhållandet att den som driver en gym- och träningsanläggning enligt tydligt avtal med sina kunder ställer dopningskontroll, genomförd på motsvarande sätt som enligt idrottsrörelsens regelverk men avseende bara sådana substanser som avses i lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel, som villkor för tillträde till anläggningen inte heller strider mot svensk lagstiftning och är förenlig med Europakonventionen. Det gäller även om den som driver anläggningen skulle anlita en NADO för att självständigt utföra kontrollerandet och oavsett om det är privat, kommunal eller statlig gymägare.

Enligt utredningen kan en privat arbetsgivare som driver en gym- och träningsanläggning och som har åtagit sig att driva en dopningsfri anläggning och aktivt motverkar dopning, om inte annat följer av kollektivavtal eller det enskilda anställningsavtalet,

med stöd av sin arbetsledningsrätt beordra de anställda i anläggningen att genomgå en dopningskontroll som begärs av en anlitad NADO. En offentlig arbetsgivare i motsvarande situation får inte göra det utan lagstöd, vilket inte finns i dag och enligt utredningen inte heller bör införas.

Utredningen anser vidare att en icke statlig arbetsgivare i motsvarande situation får, om inte annat följer av kollektivavtal, som villkor för anställning i en sådan anläggning kräva dopningskontroll. En statlig arbetsgivare får inte göra det.

Sammantaget gör utredningen bedömningen att det dopningskontrollerande som således kan ske enligt gällande lagstiftning är tillräckligt och att det således inte behövs någon lagstiftning om genomförande av dopningskontroller inom idrottsrörelsen eller vid gym- och träningsanläggningar.

Utredningen bedömer vidare att det inte behövs ytterligare lagstiftning om det likaledes privaträttsligt grundade sanktionsförfarandet i fråga om dopning inom idrotten och vid gym- och träningsanläggningar.

Behandling av personuppgifter

NADO:n behöver för en effektiv hantering av sina arbetsuppgifter för idrottsrörelsen och för att uppfylla Världsantidopningskoden kunna med hjälp av databaser behandla känsliga personuppgifter och personuppgifter om lagöverträdelser som innefattar brott samt överföra personuppgifter till ett internationellt register i Kanada, och i vissa fall behöver en idrottsorganisation kunna lämna ut känsliga personuppgifter till NADO:n. Utredningen anser att det i förordning bör meddelas bestämmelser som tillåter detta trots det som står i personuppgiftslagen (1998:204) och föreslår en sådan förordning. Det är möjligt att göra sådana undantag från personuppgiftslagen och det EG-direktiv som ligger bakom den lagen, eftersom det får anses vara ett viktigt allmänt intresse att idrotten i Sverige kan uppfylla Världsantidopningskoden vilket är en förutsättning för att våra idrottspersonligheter ska kunna fortsätta att tävla mot utlänningar.

De avtalsföreskrifter, som förutsätts finnas i fråga om NADO:ns kontroller av besökare vid gym- och träningsanläggningar, kommer att innehålla ett otvetydigt och uttryckligt samtycke av besökaren till den behandling av personuppgifter som avses förekomma.

Samtycket får anses frivilligt på det sätt som krävs enligt personuppgiftslagen, eftersom det alltid torde finnas träningsmöjligheter utanför de anläggningar som kräver samtycke för tillträde. Det är dock enligt personuppgiftslagen inte tillåtet för NADO:n, som inte är en myndighet, att ens med samtycke behandla personuppgifter om lagöverträdelser som innefattar brott. Utredningen anser emellertid att handläggningen av NADO:ns arbetsuppgifter i samband med dopningskontroller vid gym- och träningsanläggningar kan ordnas så att det inte behövs någon sådan behandling. Utredningen förutsätter att det är gymägaren som inhämtar samtycket från besökarna och är personuppgiftsansvarig även för den behandling av personuppgifter som NADO:n utför avseende besökarna på gymägarens anläggningar. NADO:n behandlar därmed personuppgifter för gymägarnas räkning som ett personuppgiftsbiträde för dessa. Utredningens slutsats är att det inte krävs någon lagstiftning för den behandling av personuppgifter som behöver utföras avseende besökare på gym- och träningsanläggningar.

Antidopningsorganisationen i samverkan med polis och tull

Utredningen konstaterar att flera av de förseelser som kan bestraffas enligt Idrottens antidopingreglemente även kan vara straffbara enligt lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel, narkotikalagstiftningen eller lagen om förbud mot hälsofarliga varor samt lagen om smuggling. Detta gäller bruk av vissa substanser, innehav, olovlig befattning med förbjudna substanser samt att förse idrottsutövare med förbjuden substans. Vissa överlappningar finns i regelverken vilket innebär att en idrottsutövare som bestraffas enligt Idrottens antidopingreglemente också kan vara straffbar enligt lag.

Som konstateras i utredningen ökar antalet beslag av dopningsmedel väsentligt. Information från NADO:n kan vara betydelse för att upptäcka brott. Även för NADO:ns del kan det vara värdefullt att på ett tidigt stadium få kännedom om misstanke om bruk av dopningsmedel av idrottsutövare eller av miljöer där dopning bedrivs. Det kan alltså finnas ett intresse av ett informationsutbyte mellan NADO:n och polis och tull.

Utredningen gör bedömningen att reglerna om förundersökningssekretess i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) inte

kan ändras så att NADO:n ges insyn i förundersökningar innan åtal väcks. Rutiner bör dock utarbetas för att förenkla proceduren kring inhämtning och utlämnande av information från förundersökning efter att åtal har väckts och efter att dom avkunnats i domstol.

Den sekretess som ska gälla i NADO:ns verksamhet bör utformas på sådant sätt att den inte onödigt försvårar möjligheterna att lämna ut information till polisen eller tullen i samband med brottsutredningar.

Utredningen föreslår att ett samarbetsavtal ska tecknas mellan den nya nationella antidopningsorganisationen och Rikspolisstyrelsen med inriktning på ömsesidigt informationsutbyte som berör olika strategiska hotbilder såsom bruket och distribution av dopningsmedel samt information om aktuella frågor som inte bryter sekretess och även ett samarbetsavtal mellan den nya antidopningsorganisationen och Tullverket med inriktning på ömsesidigt informationsutbyte.

Behov av ett av WADA ackrediterat dopningslaboratorium

Att det finns ett WADA-ackrediterat dopningslaboratorium i Sverige är enligt utredningen en tillgång för antidopningsarbetet. Utredningen bedömer att det finns en potential att utveckla verksamheten vid Dopninglaboratoriet i Huddinge och att vikten kommer att öka framöver av att ha ett sådant laboratorium för att framgångsrikt kunna konkurrera om värdskap av internationella idrottsevenemang.

Förslagens konsekvenser

Den antidopningsverksamhet som bedrivs inom RF finansieras genom statliga bidrag. För 2010 anslog regeringen ett bidrag till RF om 26 miljoner kronor för antidopningsverksamheten inom idrotten, dels som ett bidrag till antidopningsverksamheten inom RF-idrotten om 23 miljoner kronor, dels ett bidrag till dopningslaboratoriet vid Karolinska Universitetssjukhuset i Huddinge om 1,5 miljoner kronor, dels ett bidrag till Dopningjouren vid samma sjukhus om 1,5 miljoner kronor. För 2011 har det samlade bidraget till antidopningsverksamhet inom idrotten ökat med 0,3 miljoner

kronor vilket ges som ett förhöjt bidrag till dopningslaboratoriet. Därtill ges ett statligt bidrag till Dopingjouren på ytterligare 1,5 miljoner kronor från ett anslag för insatser mot alkohol, narkotika, dopning och tobak.

Med ledning av erfarenheterna från Danmark och Norge beräknas en ökad kostnad för drift vid etablering utanför RF motsvarande i storleksordningen 20–25 procent av nuvarande fasta kostnader. Dessa kostnader avser att täcka kostnader för personal, kansli och behov av inköpta tjänster samt säkerhetsåtgärder i de nya lokalerna. Däri ingår också att viss ersättning framöver behöver beräknas för det arbete som NADO:ns styrelse, anmälingsråd, medicinska råd och revisor ska göra.

För ökade krav från WADA, redan beslutade och förväntade kommande krav, för kostnader att bistå idrottsorganisationer utanför RF med initialt att utveckla deras antidopningsprogram samt att utveckla engagemanget i det internationella arbetet beräknas ytterligare resurser behövas.

Utredningen föreslår att NADO:n får ett antal uppgifter utanför idrotten, bl.a. att bygga upp en kunskapsbank och för att genomföra riktad nationell utbildnings- och informationsverksamhet inom antidopningsområdet. En del i uppbyggnaden av en kunskapsbank är även uppgiften att initiera forskning om antidopningsfrågor i samhället och ge råd inför sådan forskning. Den verksamhet som NADO:n föreslås driva mot gym- och träningsanläggningar föreslås vara självfinansierad. Eftersom ägare av gym- och träningsanläggningar inte är tvingade att bedriva antidopningsverksamhet så är de kostnader som uppstår för dem ett frivilligt åtagande. Resurser behöver dock ställas till NADO:ns förfogande för att utveckla, upprätthålla och vidareutveckla en modell för arbetets bedrivande. För detta föreslås att ett årligt bidrag beräknas.

Utredningen har gjort en beräkning beträffande de ökade kostnader som uppstår genom att antidopningsorganisationen frigörs från RF och på grund av de nytillkomna arbetsuppgifterna.

Utredningens förslag är mot bakgrund av detta att den nybildade nationella antidopningsorganisationen ska anvisas ett årligt statligt bidrag på 32,8 miljoner kronor i 2011 års penningvärde. Det är ett utökat bidrag på fem miljoner kronor gentemot det statliga bidrag som ges 2011. Utredningen föreslår hur det utökade bidraget ska finansieras.

Utredningen bedömer att en organisationskommitté bör tillsättas av staten och RF för att närmare planera bildandet av en ny

nationell antidopningsorganisation med uppgift bl.a. att beräkna de faktiska kostnader som kommer att uppstå till följd av bildandet. I organisationskommitténs uppdrag bör även ingå att föra en dialog med företrädare för organisationer och myndigheter som påverkas av utredningens förslag.

En sammanfattning på engelska kommer att publiceras separat.